

Pražce zmrtnýchvstali

Napsal uživatel Šaolín
Úterý, 01 Únor 2000 01:00

Stalo se to jednoho lednového podvečera. Na jedné ze zastávek MHD mě zaujal nenápadný barevný plakátek. A protože mi zrovna jeden spoj ujel a další se jaksi nehrnul, zadíval jsem z dlouhé chvíle na ono místo s plakátkem. A nevěřil jsem svým očím. Na písčitém osmdesátigramovém biotopu formátu A5 zde oznamovala triumfální návrat na pódia kdysi poměrně známá skupina Pražce. Samozřejmě po boku své mladší sestřičky, skupiny Babylon. Datum koncertu, 8. únor, se mi taky hodil, a tak nic nebránilo tomu, abych ono úterý mohl na své oblíbence do klubu Kocour vyrazit.

A protože do Kocoura občas zajdu, klopýtaje po schodech klubu pět minut po dvanácté jsem si ještě bláhově rozmýšlel, jestli se posadím blíž nebo dál od pódia, a taky jestli vpravo nebo vlevo. Chyba lávky! Tak narvanej jsem ten klub ještě neviděl. S vypětím všech sil se mi podařilo vmáchnout se do sálu. Zachytil jsem se pak pevně futer a odolával tlaku z chodby těch, kteří takové štěstí neměli. A že jich tam bylo.

Šou zahájil sólový kytarista Babylonu Honza, který v Dylanovském duchu zahrál zcela sám s kytarou a svojí foukačkou jeden poměrně dobrý song. Pak už patřilo pódium skupině Babylon, kterou po odchodu právě z Pražců založili Dan Holk se Zdenou Ratajovou. "Víš, chcem dělat víc takovej ten americkej folk 70. let," říkal mi tenkrát u piva Dan. Musím říct, že do jistý míry se jim to povedlo. Jejich songy mají každopádně takové zajímavé harmonie, skoro pořád se v nich něco děje. Přiznám se, že i mě babylonské songy v leččems inspirovaly. Myslím, že je to takový svěží vítr českého folku a je jen škoda, že jsme za ty léta existence o Babylonu zatím tak málo slyšeli.

Jako jisté oživení dali Pražce i několik převzatých písní, dvě z nich od renomované rockerky Sheryll Crow v osobitém podání Zdeňky Ratajové. Sólově si zazpíval i Dan Holk, jehož Dančí, jak nám prozradil, je do jistý míry reminiscencí na jistý pražecký song. V tu dobu už se ale lehce rozladěné nástroje změnil v těžce rozladěné a přiznám se, že toto byl pro mě jediný stinný moment večera.

Po přestávce přišla ta slavná chvíle, kdy se poprvé po třech letech objevila na pražském (a zřejmě vůbec) pódii obnovená skupina Pražce. O to radostnější bylo mé zjištění, když jsem viděl, že kapela dál vystupuje v původní sestavě. A s původním repertoárem, dlužno dodat. Dan Holk, který v tu dobu už opět vyměnil babylonskou baskytaru za pražecký kontrabas, říkal, že předtím měli jednu takovou půlzkoušku, takže se ani nebylo čemu divit. Co mě ale šokovalo, byl bezvadný zvuk a perfektní sešranost, kterou by jim po takovém půstu mohli závidět kdejakí popoví comebackisté. Jak už jsem tedy uvedl, prostor zde patřil z drtivé většiny písničkářům z

Pražce zmrtvýchvstalí

Napsal uživatel Šaolín
Úterý, 01 Únor 2000 01:00

vydané desky Pražců PARÁDA PARÁDA. Jako první jsem slyšeli Africkou mambu, následovala Manuela a pak už jedna píseň za druhou. Zdeňka Ratajová sice občas vtipně improvizovala v textech, ale myslím, že nikomu v sále tyto občasné výpadky nevadily. Nálada byla totiž fakt výborná a Pražce na mě působily dojmem opět stmelené staré dobré party. Marek Moroň přidal několik vtipů a veselých historek a Dan Holk se tradičně culil za kontrabasem během celého koncertu. Nejvíc ale při písni jednoho z původních spoluzakladatelů Pražců Honzy Nedvěda mladšího, jehož krásně romantický song o stýskání zařadili Pražce spíš z recese. Nutno říct, že měl taky úspěch. Stejně jako celé vystoupení. Pražce musely přidávat celkem čtyřikrát a od dalších přídavek je zachránilo pouze naprosté vyčerpání repertoáru. Z toho se jim nakonec podařilo vyždímat ještě jednu moravskou lidovou a přetextovaný šanson od Edit Piaf, ale už ani o notu víc. I tak to byl zážitek.

Navíc vůbec nechápu, kde se v Kocourovi navzdory takřka nulové propagaci vzaly ty masy lidí. Jsou dvě možnosti. Buď mají Babylon a Pražce tolik příbuzných a nebo jedna z těchto kapel oplývá takovým tím tajemným kouzlem, které od nepaměti přitahuje posluchače do folkových hledišť. Já osobně se kloním spíš k té druhé variantě. A zcela se ztotožňuju s názorem bráchy Dana Holka, který se ke mně při Pražcích naklonil a povídá: "Tak jestli to po tomhle koncertě znova zabalí, tak jsou fakt blázni".